

Dosar nr. 2ra-1572/18

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud. M. Chiperi)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton)

Î N C H E I E R E

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Palienco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ialoveni-Gaz”, Societății cu Răspundere Limitată „Raicar” și Liliei Ceapchii, intervenient accesoriu Primăria satului Calfa, raionul Anenii Noi, cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare și instalația de utilizare și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Valentina Palienco și s-a menținut hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi,

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2016, Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ialoveni-Gaz”, intervenient accesoriu Lilia Ceapchii cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Valentina Palienco a indicat că, în vara anului 2010, SRL „Ialoveni-Gaz”, filiala Anenii Noi, a conectat/racordat gospodăria Liliei Ceapchii din s. Calfa, raionul Anenii Noi, la rețeaua de gaze naturale. Instalația de racordare la rețeaua de gaze naturale, din țevă metalică, a fost montată prin gospodăria sa, așa cum proprietatea Lilei Ceapchii, se află în vecinătatea imobilului, care îi aparține. Astfel, reclamanta Valentina Palienco a menționat că, pe terenul de lângă casă, țeava metalică a fost fixată pe niște piloni de metal, iar de pereții casei sale, a fost fixată cu ajutorul cuielor de metal, care în unele locuri, au străpuns peretele până în interiorul locuinței.

Totodată, reclamanta Valentina Palienco a menționat că, la momentul conectării gospodăriei Liliei Ceapchii, la rețeaua de gaze naturale, se afla în România, la fiica sa.

În toamna anului 2012, când a revenit acasă, în s. Calfa, raionul Anenii Noi, a stabilit că, prin gospodăria sa și pe pereții casei, sunt montate țevi metalice, ce conectau punctul de racordare, la rețeaua de gaze naturale, din drum, cu imobilul vecinei sale, Lilia Ceapchii.

Astfel, reclamanta Valentina Palienco a indicat că, conectarea/racordarea gospodăriei Lilies Ceapchii, la rețeaua de gaze naturale, prin gospodăria sa, a avut loc fără acordul acesteia. În acest sens, a depus mai multe cereri în adresa SRL „Ialoveni-Gaz”, filiala Anenii-Noi, pentru a demonta țevile instalate în gospodăria sa, fără acordul acesteia, însă fără nici un rezultat. Mai mult, i s-a comunicat că, urmează să obțină acordul vecinei Lilia Ceapchii și să suporte cheltuielile, în caz de demontare a instalației de gaze.

Reclamanta Valentina Palienco a mai indicat că, instalația de racordare la gaze naturale a gospodăriei, care aparține Lilies Ceapchii, îi creează incomodități, disconfort, impedimente la efectuarea lucrărilor de reparație și reconstrucție a casei sale, cât și la prelucrarea lotului de teren de lângă casa, care îi aparține.

La fel, a menționat că, pentru extinderea odăi destinate cazangeriei, la imobilul, care îi aparține, s-a adresat la SRL „Ialoveni-Gaz”, filiala Anenii Noi, unde i s-a comunicat că, pentru construcția anexei, este necesar de fi strămutată/redirecționată țeava de gaze fixată, pe pereții casei sale, care aparține Lilies Ceapchii, iar cheltuielile corespunzătoare, pentru reproiectare, materialele necesare și lucru, urmează a fi suportate de către aceasta.

De asemenea, reclamanta Valentina Palienco a considerat că, conectarea gospodăriei Lilies Ceapchii, din s. Calfa, raionul Anenii Noi, la rețeaua de gaze naturale, prin intermediul proprietății sale, contrar voinței sale, este o imixiune ilegală în viața sa privată și o violare a domiciliului și a dreptului de proprietate. Cu atât mai mult, că toate lucrările de racordare, inclusiv și proiectul respectiv, la rețeaua de gaze naturale, s-au efectuat cu încălcarea prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale. Or, p. 64 al regulamentului nominalizat, în redacția din 25 mai 2011 și p. 7.11, în redacția din 06 martie 2002, stipulează, că în cazul în care, pentru montarea instalației de racordare este necesară utilizarea terenurilor altor persoane, solicitantul este obligat să prezinte acordul acestor persoane și să suporte cheltuielile aferente. Iar, în conformitate cu p. 61, în redacția din 25 mai 2011 și p. 5.8, în redacția din 06 martie 2002 din Regulamentul nominalizat, racordarea instalațiilor de gaze naturale ale solicitantului la rețeaua de gaze naturale, se efectuează numai de către operatorul de rețea, care poartă toată responsabilitatea pentru executarea acestor lucrări conform legislației.

Astfel, reclamanta Valentina Palienco, a solicitat demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare, prin care se face legătura, între rețeaua de gaze naturale și instalația de utilizare al gospodăriei vecinei sale, Lilia Ceapchii, din s. Calfa, raionul Anenii Noi, care trece prin gospodăria sa și încasarea din contul SRL „Ialoveni-Gaz” în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 09 august 2016, Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, a depus o cerere de concretizare a pretențiilor împotriva SRL „Ialoveni-Gaz”, Lilies Ceapchii, intervenient accesoriu Primăria s. Calfa, raionul Anenii Noi, cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare și instalația de utilizare și încasarea cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare, prin care se face legătura, între rețeaua de gaze

naturale și instalația de utilizare al gospodăriei vecinei sale, Lilia Ceapchii, din s. Calfa, raionul Anenii Noi, care trece prin gospodăria sa și încasarea din contul SRL „Ialoveni-Gaz” și Liliesi Ceapchii, în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 23 ianuarie 2017, Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici a depus o cerere de concretizare a pretențiilor împotriva SRL „Ialoveni-Gaz”, Liliesi Ceapchii, SRL „Raicar”, intervenient accesoriu Primăria s. Calfa, raionul Anenii Noi, cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare și instalația de utilizare și încasarea cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare, prin care se face legătura, între rețeaua de gaze naturale și instalația de utilizare al gospodăriei vecinei sale, Lilia Ceapchii, din s. Calfa, raionul Anenii Noi, care trece prin gospodăria sa și încasarea din contul SRL „Ialoveni-Gaz”, Liliesi Ceapchii și SRL „Raicar”, în beneficiul său, a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătorei Anenii Noi, s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Palienco împotriva SRL „Ialoveni-Gaz”, Liliesi Ceapchii, SRL „Raicar”, intervenient accesoriu Primăria s. Calfa, raionul Anenii Noi, cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare și instalația de utilizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valentina Palienco, și s-a menținut hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătorei Anenii Noi.

La 19 iunie 2018, Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 06 iunie 2017 a Judecătorei Anenii Noi, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Palienco împotriva SRL „Ialoveni-Gaz”, SRL „Raicar” și Liliesi Ceapchii, intervenient accesoriu Primăria s. Calfa, raionul Anenii Noi, cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare și instalația de utilizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Valentina Palienco a indicat că, instanța de apel a aplicat legea, care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, a considerat că, instanța de apel eronat, a aplicat prevederile art. 42 și 378 Cod civil, întrucât, în speța dedusă judecării, servitutea nu a fost constituită, nici printr-o metodă prevăzută de art. 431 Cod civil. Totodată, a menționat că, instanța de apel, incorect a aplicat prevederile Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, în redacția din 06 martie 2002 și cea din 25 mai 2011, pe când urma să fie aplicat Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, în redacția din data de 07 august 2008, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 304 din 07 august 2008.

Totodată, recurenta Valentina Palienco, a menționat că, este cert faptul, că SRL „Ialoveni-Gaz”, în calitate de unitate de distribuție/operator de rețea, nu avea nici un drept să racordeze la rețeaua de gaze, instalația de utilizare, ce aparține Liliesi Ceapchii, în lipsa avizului de racordare, care nici nu putea fi eliberat, fără prezentarea documentelor de proprietate, asupra imobilului din partea solicitantului.

La fel, a indicat că, montarea instalației de gaze, a fost efectuată de către SRL „Raicar”, persoană neautorizată și care nu dispunea de licență, în acest sens. A menționat că, lucrările de montare a instalației de gaze, au fost executate pe un teren străin, fără acordul proprietarului/destinatarului. Mai mult, a indicat că, racordarea s-a efectuat fără darea în exploatare, în mod corespunzător, a instalației de utilizare, cu întocmirea unui proces - verb de recepție finală, a unității de utilizare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din actele cauzei, copia deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată pentru cunoștință, în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentei Valentina Palienco, la 24 aprilie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 5239 (f.d. 157), însă probe, care ar confirma recepționarea acesteia, de către recurentă, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurenta Valentina Palienco, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 19 iunie 2018, în termenul prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Instanța de recurs reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a) , 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valentina Palienco, reprezentată de avocatul Oleg Popovici, împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Valentina Palienco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Jaloveni-Gaz”, Societății cu Răspundere Limitată „Raicar” și Liliei Ceapchii, intervenient accesoriu Primăria satului Calfa, raionul Anenii Noi, cu privire la demolarea instalației de gaze naturale, instalația de racordare și instalația de utilizare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan